

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 215

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 mai 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
81.	1-11	103.	14
153.	11	504.	14-15
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
63.	12-13	5.	16
365.	13		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA datoriei publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

ARTICOLUL 1 Definiții

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *stat* — desemnează România ca stat suveran, ale cărui interese sunt reprezentate de Guvern;

2. *datorie publică* — totalitatea obligațiilor interne și externe ale statului, la un moment dat, contractate de Guvern, prin Ministerul Finanțelor, în numele României. În

scopul evaluării datoriei publice a României, orice obligație, exprimată în altă monedă decât cea națională, este calculată în moneda națională, utilizându-se cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi din perioada la care se face raportarea;

3. *datorie publică internă* — partea din datoria publică, care reprezintă totalitatea obligațiilor statului, provenind din împrumuturi contractate direct sau garantate de stat de pe piața internă, inclusiv sumele primite temporar din sursele trezoreriei statului;

4. *datorie publică externă* — partea din datoria publică, care reprezintă totalitatea obligațiilor statului, provenind din

împrumuturi de pe piața externă, contractate direct sau garantate de stat;

5. *garanție de stat* — angajamentul asumat în contul și în numele statului de către Ministerul Finanțelor față de instituția creditoare de a plăti acesteia o anumită sumă, în cazul neexecutării obligațiilor de plată ale debitorului;

6. *garanții de stat* — totalitatea garanțiilor interne și externe emise de Ministerul Finanțelor, în numele și în contul statului, pentru împrumuturile contractate de agenții economici și autoritățile publice. Garanțiile de stat interne sunt emise pentru împrumuturi contractate de pe piața internă. Garanțiile de stat externe sunt emise pentru împrumuturi contractate de pe piața externă;

7. *registru datorii publice* — documentul care evidențiază situația datoriei publice în ordine cronologică și care are două componente: subregistru datorii publice interne și subregistru datorii publice externe;

8. *registru garanțiilor de stat* — documentul care evidențiază situația garanțiilor de stat și care are două componente: subregistru garanțiilor interne de stat și subregistru garanțiilor externe de stat;

9. *împrumut de stat* — obligația generată de un contract, prin care statul obține fonduri de la o persoană fizică sau juridică creditoare și se angajează să le ramburseze împreună cu dobânda și cu alte costuri, într-o perioadă specificată;

10. *capital aferent împrumutului* — suma obținută ca urmare a unui împrumut;

11. *titluri de stat* — înscrisurile care atestă datoria publică sub formă de bonuri, certificate de trezorerie sau alte instrumente financiare, constituind împrumuturile statului în monedă națională sau în valută, pe termen scurt, mediu și lung. Acestea pot fi emise în formă materializată sau dematerializată, nominative sau la purtător, și pot fi negociabile sau nenegociabile;

12. *titlu de stat cu dobândă* — titlul de stat care are o valoare nominală la care se plătește o dobândă stabilită la date specificate;

13. *titlu de stat cu discount* — titlul de stat fără cupon de dobândă, care este vândut la o valoare mai mică decât valoarea sa nominală;

14. *capital aferent titlurilor de stat purtătoare de dobândă* — suma împrumutată de la cel care oferă împrumutul, la data efectuării emisiunii titlurilor purtătoare de dobândă;

15. *capital aferent titlurilor de stat cu discount* — suma împrumutată de la cel care oferă împrumutul, la data efectuării emisiunii titlurilor de stat cu discount, la valoarea care reprezintă prețul de cumpărare a titlurilor de stat cu discount;

16. *autorizare bugetară permanentă* — autorizarea de a plăti serviciul datoriei publice la scadență, fără prevederi suplimentare în legea anuală a bugetului de stat;

17. *titlu de stat dematerializat* — titlul de stat care se evidențiază prin înregistrare în cont și care este înregistrat pe suport de hârtie sau pe alt tip de suport stabilit de Ministerul Finanțelor;

18. *titlu de stat materializat* — titlul de stat în formă fizică;

19. *sistem de înregistrare în cont* — sistemul operațional prin intermediul căruia titlurile de stat sunt emise în formă

dematerializată, înregistrarea lor fiind efectuată de către Ministerul Finanțelor sau de agentul desemnat de acesta;

20. *prețul titlului de stat* — suma plătită de cumpărătorii titlurilor de stat la emisiune;

21. *valoarea nominală a titlului de stat* — valoarea înscrisă pe un titlu de stat, rambursabilă la scadență;

22. *primă* — diferența dintre prețul unui titlu de stat la emisiune și valoarea sa nominală, dacă prețul este mai mare decât valoarea nominală;

23. *discount* — diferența dintre prețul unui titlu de stat la emisiune și valoarea sa nominală, dacă prețul este mai mic decât valoarea nominală;

24. *rata dobânzii* — dobânda exprimată în procente, plătită pentru capitalul unui împrumut sau titlu de stat purtător de dobândă;

25. *rata variabilă a dobânzii* — rata dobânzii unui împrumut sau titlu de stat purtător de dobândă, care se modifică la intervale de timp, în conformitate cu un indice, o formulă sau un alt criteriu, după cum este prevăzut în clauzele contractului de împrumut sau ale titlului de stat;

26. *termen scurt* — o perioadă de până la un an inclusiv;

27. *termen mediu* — o perioadă de peste un an, până la 5 ani inclusiv;

28. *termen lung* — o perioadă de peste 5 ani;

29. *data scadenței* — data la care valoarea nominală și ultima tranșă de dobândă, aferente unui împrumut sau titlu de stat purtător de dobândă, ori valoarea nominală a unui titlu de stat cu discount devin exigibile în conformitate cu clauzele contractului de împrumut;

30. *data plății dobânzii* — data desemnată pentru plata dobânzii aferente unui împrumut sau unei anumite serii de titluri de stat, purtătoare de dobândă;

31. *data răscumpărării în avans* — data fixată pentru răscumpărarea unui titlu de stat, anterioară scadenței acestuia, care este comunicată de emitent sau de agentul desemnat de Ministerul Finanțelor și la care deținătorul titlului de stat poate primi, anterior scadenței, valoarea înscrisă în titlu, în conformitate cu clauzele stipulate în actul de emisiune a împrumutului de stat;

32. *data înregistrării curente* — data stabilită de către Banca Națională a României sau de către un alt agent autorizat ca ultimă dată care figurează în sistemul de înregistrare în cont și care servește la identificarea deținătorului titlului de stat căruia i se datorează plata valorii nominale sau a dobânzii aferente, care devine exigibilă la termenul stabilit prin clauzele actului de emisiune a împrumutului de stat;

33. *fond de risc* — fondul extrabugetar, constituit la Ministerul Finanțelor, în care se depun comisioanele primite de la beneficiarii împrumuturilor contractate direct de stat și ale celor garantate de acesta, după cum sunt negociate cu Ministerul Finanțelor;

34. *Comitetul interministerial de garanții și credite de comerț exterior* — organismul care examinează, avizează și aprobă, potrivit competențelor, operațiuni de finanțare și de asigurare a creditelor de export-import, în numele și în contul statului, care se efectuează de Banca de Export-Import a României — S.A. (Eximbank);

35. *plafon de îndatorare publică* — totalitatea împrumuturilor pe care le poate contracta și garanta statul pe o perioadă de un an, care este stabilit anual prin lege. Plafonul de îndatorare publică cuprinde plafonul de îndatorare publică internă și plafonul de îndatorare publică externă. Plafonul de îndatorare publică internă este stabilit în funcție de deficitul bugetar aprobat și de prevederile unor legi speciale. Plafonul de îndatorare publică externă este stabilit ca sumă maximă a împrumuturilor externe pe care le poate contracta sau garanta statul pe o perioadă de un an și este stabilit anual prin lege;

36. *achiziții publice* — dobândirea definitivă sau temporară de către o persoană juridică achizitoare de bunuri, investiții, prin contract de cumpărare, închiriere sau antrepriză, precum și de servicii finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, din bugetele locale, din fondurile speciale constituite prin lege în afara acestor bugete, din mijloace extrabugetare și din credite externe garantate sau contractate direct de stat;

37. *scrisoare de garanție* — instrumentul care atestă garanția;

38. *garant* — persoana juridică care primește un împrumut de la o instituție creditoare, pe baza unei scrisori de garanție emise de Ministerul Finanțelor;

39. *contul general al trezoreriei statului* — contul în care statul colectează toate veniturile publice și din care se efectuează toate cheltuielile publice, dacă nu este prevăzut altfel prin lege.

ARTICOLUL 2

Contractarea împrumuturilor de stat și emiterea garanțiilor de stat

Guvernul este autorizat să contracteze împrumuturi de stat interne și externe sau să garanteze împrumuturile interne și externe numai prin Ministerul Finanțelor, în următoarele scopuri:

- a) finanțarea deficitului bugetului de stat;
- b) refinanțarea datoriei publice;
- c) susținerea balanței de plăți și consolidarea rezervei valutare a statului;
- d) finanțarea proiectelor de investiții pentru dezvoltarea sectoarelor prioritare ale economiei;
- e) finanțarea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii cu capital majoritar românesc;
- f) finanțarea achiziționării de bunuri și servicii, inclusiv importul de materii prime și resurse energetice;
- g) îndeplinirea obligațiilor legate de garanțiile de stat pentru împrumuturi;
- h) amortizarea și achitarea împrumuturilor guvernamentale și răscumpărarea datoriei neachitate, incluzând capitalul, dobânda și alte costuri;
- i) finanțarea necesităților pe termen scurt ale bugetului de stat;
- j) finanțarea cheltuielilor legate de lichidarea consecințelor dezastrelor naturale și ale altor calamități;
- k) menținerea în permanență a unui sold corespunzător în contul general al trezoreriei statului, stabilit de Ministerul Finanțelor;
- l) alte necesități aprobate prin legi speciale.

ARTICOLUL 3

Rambursarea datoriei publice

(1) Rambursarea împrumuturilor de stat se asigură, după caz, din surse stabilite prin dispoziții legale, din surse ale contului general al trezoreriei statului și din împrumuturi de stat pentru refinanțarea datoriei publice.

(2) Rambursarea ratelor de capital, plata dobânzii și a altor costuri aferente datoriei publice au prioritate față de alte obligații ale statului.

(3) În situația în care la împrumuturile contractate sau garantate de stat fondurile bănești sunt insuficiente pentru acoperirea integrală a plăților scadente, toate responsabilitățile asumate de agentul/agenții mandatați desemnați închează prin preluarea simultană a obligațiilor de către Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 4

Administrarea datoriei publice

Ministerul Finanțelor este singurul contractant și administrator al datoriei publice și are autoritatea să stabilească balanța zilnică a contului general al trezoreriei statului, viitoarele niveluri ale cerinței de lichiditate, scadența datoriei publice, costurile cu dobânda corespunzătoare și refinanțarea sau diminuarea datoriei publice.

ARTICOLUL 5

Autorizarea investițiilor legale și a garanțiilor pentru depozitele publice

Persoanele fizice și juridice române, precum și instituțiile financiare străine pot să investească, în condițiile legii, orice fonduri proprii sau aflate în administrarea lor, în titluri de stat ale datoriei publice, care fac obiectul prezentei legi.

ARTICOLUL 6

Împrumuturi contractate de autoritățile administrației publice locale

(1) Împrumuturile contractate de autoritățile administrației publice locale fac parte din datoria publică a României, dar nu reprezintă datorii sau răspunderi ale Guvernului, iar plata serviciului aferent acestor împrumuturi se va efectua exclusiv din veniturile prin care s-au garantat împrumuturile respective de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Autoritățile administrației publice locale pot angaja împrumuturi interne fără garanția Guvernului, cu condiția informării prealabile a Ministerului Finanțelor.

(3) Împrumuturile externe vor fi contractate numai cu aprobarea comisiei de autorizare a acestor împrumuturi, constituită din reprezentanți ai autorităților administrației publice locale, ai Guvernului și ai Băncii Naționale a României, a cărei componență se aprobă de Guvern.

(4) Contractarea de împrumuturi de către autoritățile administrației publice locale se face conform prevederilor Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale și ale prezentei legi; raportarea și înregistrarea datoriei publice locale se fac conform normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor.

CAPITOLUL II

Datoria publică internă

ARTICOLUL 7

Obligația de a achita datoria publică internă

(1) Datoria publică internă reprezintă o obligație necondiționată și irevocabilă a statului de rambursare a împrumuturilor contractate în lei, de plată a dobânzilor și a altor costuri aferente.

(2) În vederea plății dobânzilor aferente datoriei publice interne se acordă autorizarea bugetară permanentă pentru efectuarea acestor cheltuieli.

ARTICOLUL 8

Instrumentele datoriei publice interne

Instrumentele datoriei publice interne a statului includ, fără a se limita numai la acestea:

- a) titlurile de stat în monedă națională;
- b) împrumuturile de stat de la Banca Națională a României, acordate în condițiile stabilite prin Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României;
- c) împrumuturile de stat de la băncile comerciale din România;
- d) împrumuturile de stat de la alte instituții de credit din România și de la agenții guvernamentale.

ARTICOLUL 9

Emisiunea titlurilor de stat

(1) Ministerul Finanțelor este autorizat să emită titluri de stat, exprimate în monedă națională și în valută.

(2) Titlurile de stat pot fi emise:

- a) în formă materializată, ca înscrisuri imprimare, cuprinzând mențiuni obligatorii referitoare la emitent, valoarea nominală, rata dobânzii, scadența, modul de transmisiune și alte elemente specifice fiecărei categorii de titluri;
- b) în formă dematerializată, ca titluri pentru care emisiunea, probațiunea și transmisiunea drepturilor încorporate se evidențiază prin înscriere în sistemul de înregistrare în cont.

(3) Ministerul Finanțelor poate delega unor agenți sau altor instituții desemnate în acest scop atribuții operaționale privind emisiunea de titluri de stat.

ARTICOLUL 10

Regimul titlurilor de stat

(1) Titlurile de stat dematerializate și cele emise în formă materializată sunt instrumente negociabile în regimul consacrat de prevederile prezentei legi, precum și potrivit clauzelor contractului încheiat cu mandatarul, dacă titlurile de stat sunt deținute de un mandatar.

(2) Ministerul Finanțelor elaborează regulamente care stabilesc regimul titlurilor de stat și care trebuie să cuprindă, în special, dar nu exclusiv, norme cu privire la:

- a) emisiunea titlurilor de stat în formă materializată sau prin înregistrarea în cont și la condițiile de emisiune;
- b) valoarea nominală, rata dobânzii, prime, scadențe, răscumpărări și plăți;

c) proceduri de ofertă, condiții și modalități de vânzare a titlurilor de stat;

d) înregistrarea și administrarea titlurilor de stat.

(3) Plata capitalului și a dobânzii titlurilor de stat, emise în formă materializată, se efectuează în conformitate cu dispozițiile legale privind asemenea titluri de credit și cu prevederile regulamentelor elaborate în limitele prevederilor prezentei legi.

(4) Plata capitalului și a dobânzii titlurilor de stat dematerializate se efectuează prin intermediul sistemului de înregistrare în cont, în conformitate cu prevederile regulamentelor elaborate în limitele prevederilor prezentei legi.

ARTICOLUL 11

Scadența titlurilor de stat

(1) Titlurile de stat exprimate în monedă națională pot fi emise pe termen scurt, mediu sau lung.

(2) Titlurile de stat pe termen scurt sunt bonurile de tezaur și certificatele de trezorerie, fie purtătoare de dobândă, fie cu discount, precum și alte instrumente ce pot fi create de emitent în condițiile legii.

(3) Titlurile de stat pe termen mediu sau lung sunt obligațiunile de stat cu o scadență de peste un an și maximum 5 ani de la emisiune, respectiv de peste 5 ani de la emisiune, fie purtătoare de dobândă, fie cu discount, emise conform clauzelor împrumutului de stat.

ARTICOLUL 12

Circulația titlurilor de stat

(1) Titlurile de stat vor fi oferite spre vânzare sub condiția ca oferta să includă cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea, data emisiunii și valoarea titlurilor de stat oferite;
- b) forma împrumutului de stat reprezentat prin titlurile aferente — cu discount sau purtător de dobândă;
- c) rata dobânzii, metoda de calcul și datele la care se plătește dobânda, dacă este cazul;
- d) data scadenței și clauza rambursării în avans, dacă este cazul.

(2) Sunt interzise orice acorduri sau practici concertate ale participanților la piața titlurilor de stat, care au ca obiect sau ar putea avea ca efect distorsiuni ale concurenței pe piață, în special cele privind:

- a) randamentul și prețul titlurilor de stat;
- b) volumul titlurilor de stat oferite sau cerute;
- c) structura portofoliului de titluri de stat ale fiecărui participant la piață și strategia de gestiune a portofoliului;
- d) implicarea în tranzacții care ar putea constitui acte de concurență neloială față de alți participanți la piață.

(3) Ministerul Finanțelor stabilește și aplică reglementarea activităților și operațiunilor pe piața primară a titlurilor de stat. Ministerul Finanțelor, Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor elabora, în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, norme de reglementare a activităților și operațiunilor pe piața secundară a titlurilor de stat.

ARTICOLUL 13

Plata titlurilor de stat

(1) Valoarea titlurilor de stat se rambursează în conformitate cu condițiile de emisiune și cu prevederile prezentei legi; la data rambursării obligațiile statului se sting.

(2) Ministerul Finanțelor poate rambursa, înainte de data scadenței obligației de stat, titlurile de stat cu o scadență mai mare de un an, dacă aceasta este stipulată în clauzele înscrise în titlu sau în actul de emisiune a împrumutului de stat, iar răscumpărarea se efectuează conform prevederilor prezentei legi.

(3) Ministerul Finanțelor este autorizat să ofere compensații pentru titlurile de stat, emise în formă materializată, care au fost pierdute, furate, distruse sau deteriorate, sub condiția ca titlul de stat să fie identificabil prin serie, număr și descriere, în conformitate cu regulamentele în vigoare, iar deținătorul să fi efectuat opoziția sau publicarea cerută de lege.

(4) Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata va fi efectuată în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

ARTICOLUL 14

Împrumuturile de stat de la Banca Națională a României

Ministerul Finanțelor este autorizat să împrumute fonduri în numele statului, în mod direct de la Banca Națională a României, în condițiile stabilite prin Legea nr. 101/1998.

ARTICOLUL 15

Împrumuturile de stat de la băncile comerciale sau de la alte instituții creditoare din România

Ministerul Finanțelor este autorizat să contracteze împrumuturi de stat de la băncile comerciale sau de la alte instituții creditoare românești, în condițiile rezultate în urma negocierilor.

CAPITOLUL III

Datoria publică externă

ARTICOLUL 16

Obligația de a achita datoria publică externă

(1) Datoria publică externă reprezintă o obligație necondiționată și irevocabilă a statului de rambursare a împrumuturilor contractate de pe piața externă, de plată a dobânzilor și a altor costuri aferente.

(2) În vederea plății serviciului datoriei publice externe se acordă autorizarea bugetară permanentă pentru efectuarea acestor cheltuieli.

(3) Sursele de plată pentru serviciul datoriei publice externe sunt, după caz, următoarele:

a) cheltuielile prevăzute cu această destinație în bugetul de stat;

b) Fondul de rezervă la dispoziția Guvernului, potrivit legii bugetului de stat;

c) sumele rezultate din recuperarea creanțelor statului român, definite prin Legea nr. 29/1994 privind autorizarea Guvernului de a aproba negocierea în vederea recuperării

creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989, după deducerea cheltuielilor cuvenite agenților economici exportatori, stabilite pe baza cursului de 15 lei pentru un dolar S.U.A. și a cotei de 25% pentru stimularea exporturilor, definite conform Ordonanței Guvernului nr. 14/1995 privind unele măsuri pentru stimularea realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului, aprobată prin Legea nr. 70/1995;

d) sumele încasate de către instituțiile financiare mandate de Ministerul Finanțelor pentru a administra împrumuturile externe contractate de acesta, în numele și în contul statului de la beneficiarii finali de împrumuturi, destinate investițiilor și importurilor;

e) sumele încasate de Ministerul Finanțelor de la beneficiarii finali ai împrumuturilor, în baza acordurilor subsidiare de împrumut, încheiate în condițiile acordurilor de împrumut intervenite între statul român și organismele financiare internaționale;

f) sumele prevăzute în bugetele beneficiarilor de împrumuturi, în baza acordurilor subsidiare de împrumut și de garanție încheiate între Ministerul Finanțelor, consiliile județene sau locale și agenții economici de sub autoritatea acestora, în condițiile acordurilor de împrumut intervenite între statul român și organismele financiare internaționale;

g) sumele prevăzute în bugetele autorităților publice județene sau locale pentru împrumuturile externe contractate direct de către acestea, în condițiile legii;

h) sumele prevăzute în bugetele agenților economici care au contractat împrumuturi externe cu garanția statului;

i) fondul de risc, pentru situațiile în care sunt executate garanțiile emise de Ministerul Finanțelor pentru împrumuturile externe contractate de agenții economici.

ARTICOLUL 17

Instrumentele datoriei publice externe

Instrumentele datoriei publice externe sunt următoarele:

a) titlurile de stat în valută, emise pe piețele financiare externe;

b) împrumuturile de la guverne străine, agenții guvernamentale străine, instituții financiare multilaterale sau de la alte organizații internaționale;

c) împrumuturile sindicalizate pe termen scurt, mediu sau lung;

d) împrumuturile directe de la investitori privați, pe termen scurt, mediu sau lung;

e) împrumuturile de la băncile străine sau de la companii străine;

f) alte împrumuturi, după caz.

ARTICOLUL 18

Atribuțiile Ministerului Finanțelor privind datoria publică externă

Ministerul Finanțelor are următoarele atribuții:

a) contractarea direct în numele statului, administrarea și rambursarea împrumuturilor de stat, inclusiv a costurilor aferente;

b) contractarea de credite externe prin lansarea de emisiuni de obligațiuni pe piețele externe de capital, administrarea și rambursarea acestora;

c) examinarea oportunității și a necesității contractării de împrumuturi externe de pe piețele externe de capital;

d) emiterea de garanții de stat pentru împrumuturi externe;

e) analizarea condițiilor pentru refinanțarea datoriei publice externe și asigurarea ca noile împrumuturi să se încadreze în plafonul anual de îndatorare externă;

f) elaborarea proiectului legii anuale privind plafonul de îndatorare publică externă și a altor acte normative ce decurg din prezenta lege;

g) administrarea, împreună cu Banca Națională a României, a rezervei valutare a statului, în vederea asigurării resurselor necesare pentru creșterea acesteia, utilizarea, împreună cu Banca Națională a României, a rezervei valutare pentru plata serviciului datoriei publice și pentru susținerea monedei naționale;

h) prezentarea semestrială, Guvernului și Parlamentului, a situației împrumuturilor externe contractate direct de stat și a celor garantate de stat;

i) elaborarea de norme privind metodologia de angajare și de rambursare a împrumuturilor externe contractate direct de stat și a celor garantate de stat.

ARTICOLUL 19

Banca Națională a României — agent al statului privind datoria publică externă

Serviciul datoriei publice externe contractate de Ministerul Finanțelor în numele statului se plătește prin Banca Națională a României. Ministerul Finanțelor are obligația de a efectua decontarea în lei a plăților făcute de Banca Națională a României, a doua zi lucrătoare de la primirea confirmării plății la extern.

ARTICOLUL 20

Acorduri internaționate

Împrumuturile contractate de stat prin Ministerul Finanțelor nu pot avea altă destinație decât cea stabilită prin acorduri și vor fi contractate, administrate și rambursate conform clauzelor acordurilor de împrumut.

ARTICOLUL 21

Conversia fondurilor obținute prin contractarea împrumuturilor externe pentru finanțarea deficitului bugetului de stat

Fondurile obținute ca urmare a contractării împrumuturilor externe de către Ministerul Finanțelor în numele statului, pentru finanțarea deficitului bugetului de stat, sunt convertite în monedă națională prin Banca Națională a României. Rambursarea împrumuturilor externe se va face de către Ministerul Finanțelor, care va disponibiliza toate sumele în lei necesare pentru efectuarea integrală a plăților.

ARTICOLUL 22

Utilizarea împrumuturilor de stat externe pentru finanțarea investițiilor sau a importurilor stabilite de Guvern

(1) Pe lângă scopurile enumerate la art. 2, datoria publică externă poate fi contractată și pentru:

a) crearea unor noi locuri de muncă și susținerea societăților comerciale privatizate sau cu capital majoritar de stat, pe baza priorităților economice și sociale stabilite de Guvern;

b) finanțarea restructurării economiei și constituirea stocurilor strategice, inclusiv producția de bunuri și servicii pentru piața internă și pentru export;

c) finanțarea proiectelor de investiții în infrastructură, inclusiv a celor pentru serviciile sociale;

d) finanțarea achizițiilor publice.

(2) Împrumuturile externe destinate scopurilor prevăzute la alin. (1), cu excepția lit. d), precum și împrumuturile externe destinate scopurilor prevăzute la art. 2 lit. d)–f) sunt prezentate spre avizare Comitetului interministerial de garanții și credite de comerț exterior.

(3) Transmiterea împrumuturilor externe, contractate de Ministerul Finanțelor în numele statului, utilizatorilor finali se face pe baza unor contracte de subîmprumut, încheiate între Ministerul Finanțelor și aceștia.

ARTICOLUL 23

Administrarea împrumuturilor externe obținute pentru finanțarea investițiilor sau a importurilor stabilite de Guvern

(1) Ministerul Finanțelor poate mandata instituțiile financiare ca, în numele și pe seama statului român, să administreze împrumuturile externe contractate de Ministerul Finanțelor în numele și în contul statului, destinate investițiilor și importurilor.

(2) Instituțiile financiare și utilizatorii finali ai împrumuturilor externe contractate de Ministerul Finanțelor în numele statului sunt obligați să asigure integral sursele necesare pentru rambursarea respectivă, conform clauzelor stipulate în contractele externe, precum și în acordurile subsidiare de împrumut.

ARTICOLUL 24

Proceduri privind datoria publică externă contractată pentru finanțarea proiectelor de investiții

(1) Împrumuturile externe care sunt utilizate pentru finanțarea proiectelor de investiții vor fi distribuite agenților economici, cu respectarea următoarelor reguli:

a) agenții economici vor prezenta proiecte de investiții cu planurile de afaceri și alte documente necesare, relevante pentru instituțiile financiare specializate;

b) instituțiile financiare specializate vor analiza proiectele de investiții, planurile de afaceri și capacitatea agenților economici de a rambursa fondurile obținute din împrumuturile externe și vor adopta deciziile referitoare la utilizarea acestor împrumuturi;

c) în baza deciziilor adoptate, instituțiile financiare specializate vor încasa sumele de la creditorii, conform procedurilor stabilite prin contractele de credit încheiate cu beneficiarii de credite. În contractul încheiat de instituțiile financiare internaționale cu Ministerul Finanțelor se va stipula ca transferul de resurse valutare către beneficiarii finali să fie operat numai după obținerea acordului Ministerului Finanțelor privind obiectivul de investiții și a avizului Comitetului interministerial de garanții și credite de comerț exterior, pe baza analizelor efectuate de Banca de Import-Export a României — S.A. (Eximbank).

(2) Împrumuturile externe, contractate de stat pentru finanțarea proiectelor de investiții care sunt finanțate de la bugetul de stat, vor fi analizate și administrate direct de către Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 25

Proceduri privind datoria publică externă contractată pentru finanțarea importurilor stabilite de Guvern

(1) Împrumuturile externe pentru finanțarea importurilor stabilite de Guvern vor fi subîmprumutate agenților economici prin încheierea de contracte de subîmprumut.

(2) Împrumuturile externe pentru finanțarea importurilor stabilite de Guvern se distribuie de către Ministerul Finanțelor, direct sau prin agentul său desemnat. Criteriile de repartizare vor fi stabilite prin norme metodologice aprobate de Guvern.

(3) Împrumuturile externe pentru finanțarea importurilor stabilite de Guvern pot fi distribuite de către Ministerul Finanțelor prin instituțiile financiare sau prin agenți desemnați de acesta, pe baza unui contract de subîmprumut cuprinzând clauzele conforme contractului extern și legislației în vigoare.

ARTICOLUL 26

Rambursarea împrumuturilor externe acordate de către Ministerul Finanțelor spre administrare instituțiilor financiare

(1) Toate împrumuturile externe contractate de către Ministerul Finanțelor în numele statului român și acordate spre administrare instituțiilor financiare pentru finanțarea proiectelor de investiții sau importurilor stabilite de Guvern vor fi achitate Ministerului Finanțelor de către agenții economici, în conformitate cu prevederile contractului de subîmprumut încheiat între instituțiile financiare, în numele și pe seama statului român, și agenții economici.

(2) În contractele de subîmprumut cu instituțiile financiare sau cu agenții economici Ministerul Finanțelor va specifica valuta în care vor fi calculate și rambursate ratele de capital și valuta în care vor fi calculate și achitate dobânda și alte costuri aferente, după caz.

(3) Ministerul Finanțelor este autorizat să perceapă un comision de la instituțiile financiare sau de la agenții economici, beneficiari ai împrumuturilor, pentru a alimenta fondul de risc.

CAPITOLUL IV

Garanțiile de stat pentru împrumuturi interne

ARTICOLUL 27

Emiterea de garanții de stat pentru împrumuturi interne

Ministerul Finanțelor este autorizat să emită garanții de stat pentru împrumuturi interne, contractate de o persoană juridică de la o instituție creditoare, pentru finanțarea proiectelor sau a activităților de importanță prioritară pentru România sau pentru alte destinații stabilite și aprobate de Guvern.

ARTICOLUL 28

Procedura emiterii garanțiilor de stat pentru împrumuturi interne

(1) Emiterea garanțiilor de stat pentru împrumuturi interne este condiționată de acceptarea de către Ministerul Finanțelor a clauzelor cuprinse în contractele de împrumut încheiate între persoanele juridice și instituțiile creditoare.

(2) Între Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, și persoana juridică ce contractează un împrumut cu garanția statului, în calitate de garantat, se încheie o convenție în care sunt stipulate drepturile și obligațiile părților semnatare, inclusiv cele referitoare la plata comisionului de risc.

(3) Ministerul Finanțelor emite, în favoarea instituției creditoare, scrisoarea de garanție, în care se specifică termenii și condițiile în care se acordă garanția.

(4) Procedura emiterii garanțiilor de stat pentru împrumuturi interne se va stabili prin norme elaborate de Ministerul Finanțelor și aprobate de Guvern.

ARTICOLUL 29

Obligația de a onora garanțiile de stat pentru împrumuturi interne

(1) Garanția de stat pentru un împrumut intern reprezintă o obligație indirectă a statului român, care se execută în cazul în care beneficiarul împrumutului nu are capacitatea să achite, în întregime sau parțial, împrumutul, dobânda și alte costuri stabilite în conformitate cu condițiile împrumutului garantat.

(2) În cazul în care o garanție de stat pentru un împrumut intern devine exigibilă, statul este obligat să efectueze către instituția creditoare plata sau plățile datorate de debitorul garantat, în conformitate cu stipulațiile scrisorii de garanție emise.

(3) Dacă obligațiile de plată depășesc disponibilitățile fondului de risc și sumele prevăzute în bugetul de stat cu această destinație, iar plata sau plățile sunt asigurate prin contractarea unui împrumut de stat, numai în această situație și doar pentru suma neacoperită garanția de stat internă pentru împrumuturi este convertită în datorie publică internă.

ARTICOLUL 30

Fondul de risc pentru garanțiile de stat pentru împrumuturi interne

(1) Pentru acoperirea riscurilor financiare care decurg din garantarea de către stat a împrumuturilor contractate de persoanele juridice de la instituțiile creditoare, în condițiile prezentei legi, se constituie fondul de risc.

(2) Fondul de risc se constituie din sumele încasate sub formă de comisioane de la beneficiarii împrumuturilor garantate, din dobânzile obținute din plasamentele sumelor aflate în depozite, din majorările de întârziere aplicate pentru neplata în termen a comisiunilor, din fondurile bugetare alocate în acest scop, precum și din alte surse legal constituite.

(3) Sumele aflate ca depozite în fondul de risc se plasează de către Ministerul Finanțelor sau de agentul desemnat de acesta, avându-se în vedere siguranța, lichiditatea și rentabilitatea lor, în această ordine și prioritate. Sumele aflate în depozit în fondul de risc sunt destinate achitării obligațiilor generate de garanțiile de stat pentru împrumuturi interne.

(4) Fondul de risc se gestionează în regim extrabugetar de către Ministerul Finanțelor, prin contul general al trezoreriei statului. Modul de gestionare a fondului de risc, precum și reflectarea în contabilitatea trezoreriei statului și în contabilitatea persoanelor juridice a operațiunilor legate de acordarea de garanții de stat pentru împrumuturi interne vor fi stabilite prin norme elaborate de către Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 31

Determinarea comisionului de risc

(1) Pe baza analizei economice și financiare a documentației prezentate de persoana juridică ce solicită o garanție de stat pentru împrumutul intern, Ministerul Finanțelor sau alt agent desemnat, la solicitarea acestuia, determină gradul de risc care se exprimă în procente. Gradul de risc astfel determinat poate fi acceptat dacă nivelul acestuia nu depășește 10% din valoarea împrumutului.

(2) În funcție de gradul de risc, stabilit conform alin. (1), Ministerul Finanțelor determină cuantumul comisionului de risc care trebuie virat în contul fondului de risc de către beneficiarul creditului garantat. Suma datorată se determină prin aplicarea cotei procentuale la valoarea împrumutului garantat.

(3) Comisionul de risc reprezintă suma datorată de beneficiarul unui împrumut garantat de stat, în cuantumul și la termenele stipulate în convenția încheiată cu Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 32

Execuția garanțiilor de stat pentru împrumuturi interne

(1) Dacă beneficiarul împrumutului nu își îndeplinește obligația de plată conform contractului de împrumut și instituția creditoare a întreprins toate măsurile stipulate în prezenta lege, în contractul de împrumut și în scrisoarea de garanție pentru a acoperi plățile care îi sunt datorate, atunci instituția creditoare poate prezenta Ministerului Finanțelor o cerere de plată, pentru ca acesta din urmă să plătească, conform garanției de stat, pentru împrumutul intern.

(2) Cererea de plată va include: ratele de credit restante, dobânzile și alte costuri, precum și data plăților ce urmează să fie făcute instituției creditoare de către Ministerul Finanțelor, în conformitate cu termenii scrisorii de garanție.

(3) În cazul în care specificațiile din cererea de plată sunt în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și cu clauzele scrisorii de garanție, Ministerul Finanțelor va transfera suma sau sumele solicitate în contul indicat de instituția creditoare, în decurs de 30 de zile bancare de la data depunerii cererii.

ARTICOLUL 33

Încetarea valabilității garanției de stat pentru împrumuturi interne

(1) Încetarea valabilității garanției de stat pentru împrumuturi interne se produce atunci când:

a) împrumutul acoperit de garanție este achitat în totalitate de către beneficiarul acestuia;

b) Ministerul Finanțelor efectuează plata sau plățile, în totalitate, instituției creditoare, în numele garantatului;

c) termenul de valabilitate stipulat în scrisoarea de garanție a expirat.

(2) Stingerea obligațiilor ce decurg din contractul de împrumut atrage încetarea valabilității scrisorii de garanție, care se restituie emitentului, respectiv Ministerului Finanțelor, în termen de 10 zile de la întrunirea uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (1).

ARTICOLUL 34

Recuperarea sumelor plătite pentru garanțiile de stat privind împrumuturile interne

(1) După efectuarea de către Ministerul Finanțelor a plății sau a plăților generate de execuția garanției de stat pentru împrumutul intern, beneficiarul împrumutului are obligația să restituie Ministerului Finanțelor echivalentul cheltuielilor efectuate de acesta, în conformitate cu prevederile convenției încheiate între beneficiarul împrumutului și Ministerul Finanțelor. Convenția încheiată între Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, și beneficiarul împrumutului intern constituie titlu executoriu.

(2) Pentru recuperarea sumelor plătite, conform garanției de stat, Ministerul Finanțelor are prioritate asupra activelor și veniturilor beneficiarului împrumutului intern, pe baza legislației în vigoare privind obligațiile datorate bugetului de stat.

(3) Sumele recuperate de către Ministerul Finanțelor, în condițiile prezentului articol, reprezintă fonduri disponibile pentru fondul de risc, în vederea reîntregirii acestuia.

CAPITOLUL V

Garanțiile de stat pentru împrumuturi externe

ARTICOLUL 35

Acordarea de garanții de stat pentru împrumuturi externe

(1) Ministerul Finanțelor, în numele statului, este autorizat să acorde garanții de stat pentru împrumuturi externe.

(2) Garanțiile de stat pentru împrumuturile externe, reglementate de prezenta lege, vor fi acordate numai pentru a finanța obiective ale căror criterii de selecție sunt aceleași ca și în cazul contractării datoriei publice externe.

(3) Valoarea totală a garanțiilor de stat pentru împrumuturi externe care pot fi acordate într-un singur an se încadrează în plafonul de îndatorare publică externă.

ARTICOLUL 36

Obligația de a onora garanțiile de stat pentru împrumuturi externe

Garanția de stat pentru împrumuturi externe reprezintă o obligație indirectă a statului român, care se exercită în cazul în care beneficiarul împrumutului extern nu are capacitatea să achite, în întregime sau parțial, împrumutul, dobânda și alte costuri stabilite în conformitate cu clauzele contractului privind împrumutul extern.

ARTICOLUL 37

Emiterea garanțiilor de stat pentru împrumuturi externe

(1) Guvernul va stabili proiectele care au o importanță prioritară pentru România.

(2) Banca de Export-Import a României — S.A. (Eximbank) va analiza și va supune spre avizare Comitetului interministerial de garanții și credite de comerț exterior proiectele susținute de ministere.

(3) Comitetul interministerial de garanții și credite de comerț exterior va aviza proiectele pentru care se vor emite scrisori de garanție.

(4) Ministerul Finanțelor este autorizat să emită garanții de stat pentru împrumuturi externe contractate de agenții economici și de autoritățile publice române.

ARTICOLUL 38

Procedura emiterii garanțiilor de stat pentru împrumuturi externe

(1) Emiterea garanțiilor de stat pentru împrumuturi externe este condiționată de acceptarea de către Ministerul Finanțelor a clauzelor cuprinse în contractele de împrumut încheiate între persoanele juridice și instituțiile creditoare.

(2) Între Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, și persoana juridică care contractează un împrumut extern cu garanția statului, în calitate de garantat, se încheie o convenție în care sunt stipulate drepturile și obligațiile părților semnatare, inclusiv cele referitoare la plata comisionului de risc.

(3) Ministerul Finanțelor emite scrisoarea de garanție în favoarea instituției creditoare.

(4) Procedura emiterii garanției de stat pentru împrumuturi externe se va stabili prin norme elaborate de către Ministerul Finanțelor și aprobate de Guvern.

ARTICOLUL 39

Determinarea comisionului de risc

(1) Pe baza analizei economice și financiare, realizată de către Banca de Export-Import a României — S.A. (Eximbank) sau de alt agent desemnat, a documentației prezentate de persoana juridică care solicită o garanție de stat pentru împrumuturi externe, Ministerul Finanțelor sau alt agent desemnat, la solicitarea acestuia, determină gradul de risc, care se exprimă în procente. Gradul de risc, astfel determinat, poate fi acceptat, dacă nivelul acestuia nu depășește 10% din valoarea împrumutului extern.

(2) În funcție de gradul de risc stabilit conform alin. (1), Ministerul Finanțelor determină cuantumul comisionului de

risc care trebuie virat în contul fondului de risc de către beneficiarul creditului garantat. Suma datorată se determină prin aplicarea cotei procentuale la valoarea împrumutului extern garantat.

(3) Comisionul de risc reprezintă suma datorată de beneficiarul unui împrumut extern garantat de stat, în cuantumul și la termenele stipulate în convenția încheiată cu Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 40

Fondul de risc pentru garanțiile de stat pentru împrumuturi externe

(1) Pentru acoperirea riscurilor financiare ce decurg din garantarea de către stat a împrumuturilor externe contractate de persoanele juridice de la instituțiile creditoare, în condițiile prezentei legi, se constituie fondul de risc.

(2) Fondul de risc este constituit din sumele încasate sub formă de comisioane de la beneficiarii împrumuturilor externe garantate, din dobânzile obținute din plasamentele sumelor aflate în depozite, din majorările de întârziere aplicate pentru neplata în termen a comisioanelor, din fondurile bugetare alocate în acest scop, precum și din alte surse legal constituite. În cazul în care se efectuează plăți din fondul de risc aferente unor scadențe neonorate de garantat, veniturile fondului de risc se reîntregesc cu sumele recuperate de la acesta.

(3) Sumele aflate ca depozite în fondul de risc se plasează de către Ministerul Finanțelor sau de agentul desemnat de acesta, având în vedere siguranța, lichiditatea și rentabilitatea lor, în această ordine și prioritate. Sumele aflate în depozit în fondul de risc sunt destinate achitării obligațiilor generate de garanțiile de stat pentru împrumuturile externe acordate.

(4) Fondul de risc se gestionează în regim extrabugetar de către Ministerul Finanțelor, prin contul general al trezoreriei statului. Modul de gestionare a fondului de risc, precum și reflectarea în contabilitatea trezoreriei statului a operațiunilor legate de acordarea de garanții de stat pentru împrumuturi externe vor fi stabilite prin norme elaborate de Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 41

Execuția garanțiilor de stat pentru împrumuturi externe emise de Ministerul Finanțelor

(1) În cazul în care beneficiarul garanției de stat nu își îndeplinește obligațiile de plată stipulate în acordul de împrumut, instituția creditoare, în conformitate cu clauzele prevăzute în acesta, va înștiința, în scris, Ministerul Finanțelor, în vederea exercitării obligației de garant.

(2) Înștiințarea va include: rata de capital, valoarea dobânzii și alte costuri care urmează să fie rambursate instituției creditoare, conform acordului de împrumut.

(3) Beneficiarul garanției de stat va informa și va proba, în scris, în timp util, garantul asupra lipsei disponibilităților bănești necesare achitării sumelor scadente la extern.

(4) Ministerul Finanțelor va solicita Băncii Naționale a României plata la extern a sumelor scadente către instituția creditoare. Ministerul Finanțelor va deconta contravaloarea în lei a sumelor plătite de Banca Națională a României, în a doua zi lucrătoare de la primirea confirmării de plată la extern.

ARTICOLUL 42

Încetarea valabilității garanției de stat pentru împrumuturi externe

(1) Încetarea valabilității garanției de stat pentru împrumuturi externe se produce atunci când:

- a) împrumutul acoperit de garanția de stat este achitat în totalitate de către beneficiarul acestuia;
- b) Ministerul Finanțelor efectuează plata sau plățile, în totalitate, instituției creditoare străine, în numele garantatului;
- c) termenul de valabilitate stipulat în scrisoarea de garanție a expirat.

(2) Stingerea obligațiilor care decurg din contractul de împrumut atrage încetarea valabilității scrisorii de garanție.

ARTICOLUL 43

Recuperarea sumelor plătite pentru garanțiile de stat pentru împrumuturi externe

(1) După efectuarea de către Ministerul Finanțelor a plății sau plăților convenite, conform garanției de stat pentru împrumutul extern, beneficiarul împrumutului extern trebuie să întreprindă toate măsurile necesare pentru a restitui Ministerului Finanțelor sumele plătite, în conformitate cu prevederile convenției încheiate între beneficiarul împrumutului și Ministerul Finanțelor. Convenția încheiată de Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, și beneficiarul împrumutului extern constituie titlu executoriu.

(2) Ministerul Finanțelor va întreprinde toate măsurile legale pentru a recupera plata sau plățile efectuate, ca rezultat al execuției garanției de stat.

(3) Pentru recuperarea sumelor plătite conform garanției de stat Ministerul Finanțelor are prioritate asupra activelor și veniturilor beneficiarului împrumutului extern, pe baza legislației în vigoare privind obligațiile datorate bugetului de stat.

(4) Sumele recuperate de către Ministerul Finanțelor în condițiile prezentului articol reprezintă venituri pentru fondul de risc în vederea reîntregirii acestuia.

CAPITOLUL VI

Înregistrarea și administrarea datoriei publice și a garanțiilor de stat

ARTICOLUL 44

Administrarea datoriei publice și a garanțiilor de stat

Ministerul Finanțelor este autorizat să administreze datoria publică și garanțiile de stat. Pentru îndeplinirea acestui scop Ministerul Finanțelor întreprinde următoarele:

a) analizează și evaluează mărimea împrumutului, astfel încât nivelul de îndatorare să corespundă necesităților României și capacității statului de a gestiona datoria;

b) ține evidența contabilă a datoriei publice contractate și evidența statistică a garanțiilor de stat emise;

c) urmărește derularea împrumuturilor garantate de stat;

d) supraveghează lichiditățile din contul general al trezoreriei statului pentru plata la termenele stabilite a obligațiilor;

e) elaborează anual contul general al datoriei publice.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

ARTICOLUL 45

Înregistrarea datoriei publice și a garanțiilor de stat

(1) Ministerul Finanțelor ține registre în care sunt înscrise mențiuni privind datoria publică și garanțiile de stat pentru împrumuturi ale României.

(2) Registrele vor cuprinde date privind situația datoriei publice, a scrisorilor de garanție, inclusiv valoarea acestora, nivelul dobânzilor, comisioanelor, precum și alte informații.

(3) Ministerul Finanțelor este autorizat să elaboreze norme metodologice privind registrul datoriei publice și registrul garanțiilor de stat pentru împrumuturi.

ARTICOLUL 46

Delegarea atribuțiilor Ministerului Finanțelor

Ministerul Finanțelor poate să delege unei instituții publice atribuții legate de procesul contractării și administrării datoriei publice și a garanțiilor de stat pentru împrumuturi.

ARTICOLUL 47

Contravenții

(1) Constituie contravenții la prevederile prezentei legi următoarele fapte, dacă, potrivit legii penale, nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate infracțiuni:

a) neprezentarea documentelor prin care s-au contractat împrumuturi generatoare de datorie publică în termenele stabilite de Ministerul Finanțelor;

b) neraportarea datelor referitoare la derularea împrumuturilor privind datoria publică;

c) refuzul de a pune la dispoziție organelor de control documentele, datele și informațiile solicitate privind datoria publică.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

ARTICOLUL 48

Constatarea și sancționarea contravențiilor

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către Ministerul Finanțelor și unitățile sale teritoriale, împuternicite în acest scop.

(2) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 47 li se aplică prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25-27.

ARTICOLUL 49

Constatarea și pedepsirea infracțiunilor

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani următoarele fapte:

a) utilizarea fondurilor în lei și în valută, provenite din contractarea datoriei publice, în alte scopuri decât cele pentru care au fost aprobate;

b) furnizarea de date eronate pentru fundamentarea documentației prezentate, în vederea obținerii avizelor necesare pentru contractarea sau garantarea de împrumuturi externe, care face obiectul prezentei legi.

(2) Constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) se face de către Ministerul Finanțelor, unitățile sale teritoriale, precum și de către organele abilitate în acest scop prin lege.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 aprilie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 aprilie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

București, 11 mai 1999.
Nr. 81.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii datoriei publice**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea datoriei publice și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 10 mai 1999.
Nr. 153.

ARTICOLUL 50

Norme metodologice

În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor va elabora normele metodologice de aplicare.

ARTICOLUL 51

Intrare în vigoare, abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 10 ianuarie 1994; art. 17 alin. (2)–(8), art. 18 și 45 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 17 iulie 1996; orice alte dispoziții contrare.

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *acord-cadru* — Acordul-cadru dintre Comisia Comunității Europene și Guvernul României, semnat la București la 12 martie 1991;

b) *contribuția financiară a Comunității Europene* — sume care se transferă Guvernului României de către Comisia Comunității Europene, cu titlu de asistență financiară nerambursabilă acordată României de către Comunitatea Europeană, potrivit prevederilor Memorandumului de înțelegere privind înființarea Fondului Național și ale memorandumurilor de finanțare, încheiate între Comisia Comunității Europene și Guvernul României, în baza acordului-cadru;

c) *fonduri publice* — resurse financiare constituite și gestionate prin: bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale, bugetele fondurilor speciale, bugetul trezoreriei statului și bugetele altor instituții publice cu caracter autonom;

d) *structuri de implementare* — agenții de implementare, precum și alte entități prevăzute în memorandumul de finanțare sau în alte documente, încheiate sau convenite între Comisia Comunității Europene și Guvernul României, în baza memorandumului de finanțare, cu atribuții de gestionare a contribuției financiare a Comunității Europene.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor este autorizat să gestioneze contribuția financiară a Comunității Europene, în condițiile stabilite prin Memorandumul de înțelegere privind înființarea Fondului Național și prin memorandumuri de finanțare, încheiate sau convenite între Comisia Comunității Europene și Guvernul României, în baza acordului-cadru.

(2) Ministerul Finanțelor asigură gestionarea contribuției financiare a Comunității Europene prin conturi deschise la trezoreria statului sau, după caz, la bănci comerciale.

Art. 3. — Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor, garantează integritatea contribuției financiare a Comunității Europene și asigură respectarea utilizării acesteia conform destinației stabilite prin memorandum de finanțare, memorandum de înțelegere, precum și prin alte documente încheiate sau convenite între Comisia Comunității Europene și Guvernul României.

Art. 4. — (1) Cofinanțarea contribuției financiare a Comunității Europene se efectuează potrivit cerințelor de cofinanțare prevăzute în memorandumul de finanțare sau în

alte documente, încheiate sau convenite între Comisia Comunității Europene și Guvernul României, în baza memorandumului de finanțare.

(2) Fondurile publice destinate cofinanțării în bani a contribuției financiare a Comunității Europene se alocă, se utilizează și se derulează conform cadrului tehnic, juridic și administrativ prevăzut pentru fondurile donatorului prin acordul-cadru și prin memorandum de finanțare, memorandum de înțelegere, precum și prin alte documente, încheiate sau convenite între Comisia Comunității Europene și Guvernul României, în baza acordului-cadru.

(3) În baza prevederilor referitoare la contribuția financiară a Comunității Europene, incluse în reglementările Consiliului sau ale Comisiei Comunității Europene, sumele destinate cofinanțării în bani, din fondurile publice, a contribuției financiare a Comunității Europene se pot cuprinde în bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale, bugetele fondurilor speciale, bugetul trezoreriei statului și în bugetele altor instituții publice cu caracter autonom.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică prin derogare, după caz, de la prevederile Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, precum și de la prevederile altor acte normative în vigoare, aplicabile fondurilor publice din care se efectuează cofinanțarea contribuției financiare a Comunității Europene.

Art. 5. — (1) Sume aferente cofinanțării contribuției financiare a Comunității Europene se cuprind în bugetul de stat, într-o poziție distinctă, denumită „Transferuri aferente Fondului Național de Preaderare“.

(2) Se autorizează Ministerul Finanțelor să repartizeze și să introducă în bugetele ordonatorilor principali de credite modificările determinate de utilizarea sumelor prevăzute la alin. (1).

Art. 6. — Disponibilitățile din fondurile publice destinate cofinanțării în bani a contribuției financiare a Comunității Europene, rămase la finele exercițiului bugetar în conturile structurilor de implementare, se reportează în anul următor pentru a fi folosite cu aceeași destinație.

Art. 7. — Livrările de bunuri, prestările de servicii și execuția de lucrări, efectuate în baza contractelor finanțate din fondurile publice de cofinanțare prevăzute la art. 4 alin. (2), se supun prevederilor fiscale și vamale aplicabile contribuției financiare a Comunității Europene, potrivit acordului-cadru și altor documente convenite în baza acestuia.

Art. 8. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe norme metodologice care se aprobă, după caz, prin hotărâre de urgență Ministerul Finanțelor elaborează instrucțiuni și rânduiri a Guvernului sau prin ordin al ministrului finanțelor.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru integrare europeană,
Alexandru Herlea

București, 14 mai 1999.
Nr. 63.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 1999 ale regiilor autonome de interes național aflate sub autoritatea Băncii Naționale a României

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli pe anul 1999 ale regiilor autonome de interes național: Regia Autonomă „Imprimeria Băncii Naționale a României” și Regia Autonomă „Monetăria Statului”, aflate sub autoritatea Băncii Naționale a României, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetele de venituri și cheltuieli ale regiilor autonome se aprobă de către Banca Națională a României.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli ale regiilor autonome prevăzute la art. 1 reprezintă limite maxime și pot fi depășite în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Băncii Naționale a României, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor.

În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, regiile autonome vor putea efectua cheltuieli corelate în funcție de gradul de realizare a veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Cheltuielile cu salariile brute din anul 1999, corespunzătoare creșterii productivității muncii în anul 1999 față de anul 1998, stabilite în condițiile prevăzute la art. 29 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 1999 nr. 36/1999, se vor efectua proporțional cu gradul de realizare a creșterii productivității muncii.

Art. 4. — Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Contravenției prevăzute la alin. 1 i se aplică prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prezentei hotărâri.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre și se vor transmite Băncii Naționale a României.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Guvernatorul Băncii Naționale a României,

Mugur Isărescu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 10 mai 1999.
Nr. 365.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea Programului de restructurare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare și Încercări pentru Electrotehnică — ICMET Craiova

Ministrul industriei și comerțului,
în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/1997, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/1998,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 382/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Programul de restructurare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare și Încercări pentru Electrotehnică — ICMET Craiova, anexă*) la prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă diminuarea numărului de personal pe anul 1999 cu 107 persoane față de 31 decembrie 1998,

ca urmare a aplicării programului de restructurare prevăzut la art. 1.

Art. 3. — Conducerea executivă a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare și Încercări pentru Electrotehnică — ICMET Craiova va lua măsurile necesare pentru realizarea programului de restructurare.

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 6 mai 1999.
Nr. 103.

*) Anexa se comunică celor interesați.

MINISTERUL FINANȚELOR

ORDIN

privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație cod 1010

În conformitate cu prevederile Legii privind datoria publică nr. 91/1993, ale Legii bugetului de stat pe anul 1999 nr. 36/1999, ale Ordonanței Guvernului nr. 66/1994 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările ulterioare, Ministerul Finanțelor lansează o emisiune de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație prin trezoreria statului, începând cu data de 18 mai 1999.

Prin acest sistem statul protejează economiile populației de riscurile inflației și ale pieței bancare și contribuie la consolidarea încrederii în moneda națională, garantând rambursarea la scadență și plata dobânzilor aferente.

Trezoreria statului este abilitată să lanseze emisiuni de certificate de trezorerie pentru populație, în care scop ministrul finanțelor emite următorul ordin:

ARTICOLUL 1

Forma și codul emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se emit în formă nominală și cuprind cuponul (matca) și certificatul de trezorerie propriu-zis.

Codul emisiunii este 1010.

rile personale deschise la băncile comerciale și la C.E.C., în zilele de 18, 19, 20, 21, 25, 26, 27 și 28 mai 1999. Termenul de răscumpărare a certificatelor de trezorerie este la datele de: 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25 și 26 august 1999.

ARTICOLUL 2

Data emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pun în vânzare în numerar și prin viramente din contu-

ARTICOLUL 3

Valoarea nominală a emisiunii

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație este nelimitată.

ARTICOLUL 4

Valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează prin certificate de trezorerie cu o valoare nominală de 1.000.000 lei, tipărite sub formă de certificate de trezorerie de 1.000.000 lei, 5.000.000 lei, 10.000.000 lei, 20.000.000 lei și 50.000.000 lei, pe termen de 90 de zile calendaristice.

ARTICOLUL 5

Rata dobânzii

Dobânda aferentă certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este de 82% pe an, pentru o perioadă de subscriere de 90 de zile calendaristice, calculată după formula:

$$D = \frac{VN \times 82 \times 90}{360 \times 100},$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatului de trezorerie.

ARTICOLUL 6

Data scadenței

Scadența emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se stabilește începând cu data încasării contravalorii acestora și până la data împlinirii termenului de 90 de zile calendaristice inclusiv.

ARTICOLUL 7

Închiderea emisiunii

Operațiunea de închidere a emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație are loc la data de 28 mai 1999, ora 14,00.

ARTICOLUL 8

Condițiile de răscumpărare și de plată a dobânzii

Răscumpărarea este operațiunea prin care unitățile trezoreriei statului rambursează la termenul stabilit valoarea nominală a certificatelor de trezorerie prezentate de către persoanele fizice, care au scris la emisiunile de certificate de trezorerie cu dobândă, la aceeași unitate a trezoreriei statului.

O dată cu răscumpărarea la scadență a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație unitățile trezoreriei statului plătesc persoanelor respective și dobânzile aferente.

Operațiunile privind răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație și plata dobânzilor se

efectuează prin ghișeele casieriiilor trezoreriei statului. Data răscumpărării certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este prima zi lucrătoare după împlinirea a 90 de zile calendaristice inclusiv.

Titularii pot prezenta certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație pentru răscumpărare și înaintea datei de răscumpărare, situație în care, pentru perioada de subscriere, care se calculează din ziua încasării sumei și până în ziua prezentării pentru răscumpărare exclusiv, se acordă dobândă la vedere de 10% pe an.

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație, neprezentate de titulari pentru răscumpărare în ziua stabilită, se transformă în certificate de depozit la trezoreria statului, care se răscumpără de către trezoreria statului în ziua prezentării titularului la ghișeele trezoreriei statului, astfel:

a) Certificatele de trezorerie prezentate de titulari trezoreriei statului în maximum 30 de zile de la data expirării termenului de răscumpărare vor fi răscumpărate astfel:

— pentru perioada scrisă, 90 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada de maximum 30 de zile, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește pentru suma scrisă dobânda la vedere de 10% pe an.

b) Certificatele de trezorerie prezentate în termen de peste 30 de zile de la data stabilită pentru răscumpărare vor fi răscumpărate cu dobândă capitalizată astfel:

— pentru perioada scrisă, 90 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă de 82% pe an;

— pentru perioada în care certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație sunt în depozit, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării titularului la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește dobândă capitalizată, calculată prin aplicarea procentului de dobândă la termen, comunicat de Ministerul Finanțelor, asupra sumei rezultate din valoarea nominală, și dobânda aferentă perioadei scrise.

ARTICOLUL 9

Regimul fiscal

Dobânzile încasate de către populație din subscrierea la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație nu sunt supuse impozitării.

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind retragerea autorizației de funcționare și introducerea cererii de declanșare a procedurii falimentului Băncii Comerciale „Albina” — S.A.**

Având în vedere:

— constatările înscrise în Procesul-verbal nr. 224 din 9 aprilie 1999, întocmit de organele Băncii Naționale a României în urma desfășurării acțiunii de supraveghere la Banca Comercială „Albina” — S.A., din care rezultă încălcarea gravă a prevederilor Legii bancare nr. 58/1998, a normelor de prudență bancară, precum și a celorlalte reglementări emise de Banca Națională a României, cu precădere prin modul inadecvat în care conducerea băncii a acționat în domeniul creditării, clasificării creditelor și constituirii provizioanelor specifice de risc, stabilirii nivelului dobânzilor active și pasive, efectuării plasamentelor și administrării riscurilor generate de acestea, care a determinat un volum important de credite neperformante și dobânzi neîncasate, iar ulterior criza de lichiditate;

— raportul comisiei de supraveghere specială, instituită la Banca Comercială „Albina” — S.A., din care rezultă deteriorarea în continuare a poziției financiare și prudențiale a băncii, care a devenit insolubilă și lipsită de lichiditate, conducerea acesteia nereușind să elaboreze și să pună în practică un program viabil de surmontare a crizei de lichiditate, încălcând atât restricțiile impuse băncii prin Ordinul guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 79 din 1 martie 1999 în ceea ce privește activitatea de creditare desfășurată de bancă, cât și prevederile art. 77 alin. 3 din Legea nr. 58/1998, prin hotărârea de măsuri fără avizul comisiei de supraveghere speciale sau contrare celor dispuse de aceasta;

— nivelul negativ al patrimoniului net al băncii începând din data de 30 aprilie 1999, care demonstrează că Banca Comercială „Albina” — S.A. se află, practic, în stare de insolabilitate potrivit art. 2 lit. b) din Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor,

în temeiul art. 26 și 34 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, al art. 69 alin. 1 lit. a), c), e) și f), alin. 2 lit. e) din Legea nr. 58/1998 și al art. 12 și 13 din Legea nr. 83/1998,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Retragerea autorizației Băncii Comerciale „Albina” — S.A. — Seria B nr. 000018 din 27 ianuarie 1997.

Art. 2. — Introducerea unei cereri a Băncii Naționale a României pentru declanșarea procedurii falimentului în cazul Băncii Comerciale „Albina” — S.A.

Art. 3. — Prezenta hotărâre va fi transmisă Consiliului de administrație al Băncii Comerciale „Albina” — S.A. și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU,
GUVERNATOR

București, 13 mai 1999.
Nr. 5.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.